

Ewangelia z 1 stycznia: Niemowlę leżące w żłobie

Ewangelia na uroczystość
Świętej Bożej Rodzicielki Maryi
wraz z komentarzem. “Maryja
zachowywała wszystkie te
sprawy i rozważała je w swoim
sercu”. Maryja jest Matką Boga,
ponieważ słucha uważnym
sercem i przekształca Słowo w
życie boże.

Ewangelia (Łk 2,16-21)

Pasterze pośpiesznie udali się do
Betlejem i znaleźli Maryję, Józefa
oraz leżące w żłobie Niemowlę. Gdy
Je ujrzeli, opowiedzieli, co im zostało

objawione o tym dziecięciu. A wszyscy, którzy to słyszeli, zdumieli się tym, co im pasterze opowiedzieli.

Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to zostało przedtem powiedziane.

Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał Anioł, zanim się poczęło w łonie Matki.

.....

Komentarz

Dziś Kościół świętuje tajemnicę Bożego macierzyństwa Maryi. Opowiadanie świętego Łukasza ukazuje nam, że Boży Syn był, tak jak każdy człowiek, niemowlęciem potrzebującym rodzącej i troszczącej

się o niego matki. Dlatego, jak tłumaczył święty Josemaría, „najwyższą chwałę, jaką możemy oddać Najświętszej Maryi Pannie, stanowią te słowa wyrażające Jej najwyższą godność — Matka Boża. (...) Boskie Macierzyństwo Maryi jest źródłem Jej doskonałości i przywilejów, które Ją zdobią. (...) Nie ma tu niebezpieczeństwa przesady. Nigdy nie zgłębimy dostatecznie tej niewypowiedzianej tajemnicy; nigdy nie potrafimy dostatecznie wyrazić wdzięczności Matce Naszej za tę zażyłość z Trójcą Przenajświętszą, którą nam umożliwiła”[1].

Święty Łukasz daje do zrozumienia, używając greckiego słowa *phatné* (w. 16), że Pan Jezus urodził się w skrajnym ubóstwie i pośród trudności, ponieważ nie pojawia się złożony w kolebce i w domu, ale w „miejscu do karmienia zwierząt” lub „żłobie”. Stąd tradycja wywnioskowała obecność różnych

zwierząt w tej scenie oraz szopkę lub grotę, w której mogłyby się schronić, co byłoby normalne w podobnej sytuacji. W każdym razie opowiadanie mówi nam, że osobliwy szczegół ubogiego żłóbka jako kolebki Boga będzie znakiem dla tych, którzy przyjdą oddać mu cześć.

Pan Jezus rodzi się otoczony pasterzami - prostymi i mocnymi ludźmi, umiłowanymi przez Boga w Piśmie Świętym. Abel, Mojżesz i król Dawid byli pasterzami; sam Bóg przyjmuje charakterystykę dobrego pasterza, który troszczy się o swoje owce (por. Ez 34,15; J 10). Święty Łukasz opisuje pasterzy jako przykład żywej i udzielającej się wiary, ponieważ przychodzą pospiesznie, aby zobaczyć dzieciątka Jezus, Maryję i Józefa, są pełni zdumienia i radosnego uwielbienia Boga, kiedy go znajdują; i są otwarci, aby od razu przekazać wspaniałą wiadomość, jaką otrzymali od

aniołów i którą odkryli, zarażając innych swoją radością. Biorąc przykład z pasterzy, Ojciec Święty Franciszek zachęcał do kontemplowania dzisiejszej tajemnicy, „która budzi nieskończone zdumienie: Bóg związał się z ludzkością na zawsze. Bóg i człowiek, zawsze razem, oto dobra nowina na początku roku: Bóg nie jest odległym panem, który żyje samotnie w niebie, lecz Miłością wcieloną, zrodzoną tak, jak my, z matki, aby być bratem każdego z nas, by być blisko: Bóg bliskości. Siedzi na kolanach swojej Matki, która jest także naszą Matką, i stamtąd obdarza ludzkość nową czułością”[2].

Święty Łukasz pokazuje nam Maryję jako doskonały przykład kontemplacji tajemnicy Bożego Narodzenia (w. 19). „Maryja zachowuje w sercu słowa pochodzące od Boga –mówił Benedykt XVI przy pewnej okazji – i

łącząc je jakby w mozaikę, uczy się je pojmować. W Jej szkole również i my chcemy nauczyć się być pilnymi i posłusznymi uczniami Pana. Z Jej matczyną pomocą pragniemy zaangażować się gorliwie w «budowanie» pokoju, idąc za Chrystusem, Księciem Pokoju. Biorąc przykład ze Świętej Dziewicy, pozwólmy, by prowadził nas zawsze i jedynie Jezus Chrystus, który jest ten sam — wczoraj i dziś, i na wieki (por. Hbr 13, 8)”[3].

Rytuał obrzezania i nadania imienia odbywał się zwykle w domu. Według opowiadania świętego Łukasza, w przypadku Pana Jezusa nastąpiło to w samym Betlejem. Maryja i Józef są posłuszni aniołowi i nadają mu imię Jezus, co po hebrajsku oznacza „Bóg zbawia”. Dzieciątko od tego momentu jest uznawane za syna obydwójga rodziców i część ludu wybranego.

[1] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, nn. 274-276.

[2] Ojciec Św. Franciszek, *Homilia*, 1 stycznia 2019 r.

[3] Benedykt XVI, *Homilia*, 1 stycznia 2006 r.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/komentarz-do-ewangelii-niemowle-lezace-w-zlobie/> (27-03-2026)